ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Διευθυντής: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΛΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΤΗΣΙΑ Ἐσωτερικοῦ δρ. 120 · Ἐξωτερικοῦ Δρ. 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ Ἐσωτερικοῦ δρ. 65 · Ἐξωτερικοῦ Δρ. 120
Διαχειριστής: ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΠΕΜΠΤΗ 19 Ἰανουαρίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΑ'.— Ἀριθ. 3471

PRO DOMO

Ἡ Εὐρώπη τῶν πετρελαίων, ἀνεπιτήδειος καὶ χρεωκοπήσας παραχαράκτης τῆς ἠθικῆς καθ' ὅλον σχεδὸν τὸν ἐκπνεύσαντα αἰῶνα, ἀπαρνηθεῖσα τὸ πνεῦμα καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ παρελθόντος καὶ κατόπιν μακρᾶς διανοητικῆς δυσκοιλιότητος, εὗρε τὸν ἀποδιοπομπαῖον τράγον ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ φορτώσῃ τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰς συνεπείας τοῦ παγκοσμίου πολέμου:

Οὐδὲν πλέον ἢ ἔλαττον. Ἐξέδωκεν ἀπόφασιν παραχωροῦσαν γαίας καὶ χώρας εὐφόρους, προσόμια πεπολιτισμένων ἀνθρώπων πρὸς ἐπισήμως ἀναγνωρισθέντας φονεῖς καὶ ὡς συμπλήρωμα τοῦ διπλωματικοῦ της ἀριστουργήματος, ἐψήφισε τὰ πάντα, τὴν ἀνταλλαγὴν ἀγεληδόν, ἐν μέσῳ εἰκοστῷ αἰῶνι, κτηνῶν ὄχι πλέον τετραπόδων ἀλλὰ διπόδων μὲ σαλευθὲν ἐκ τῆς συμφορᾶς τὸ λογικόν. Ὁ οὐδέτερος κόσμος ὁλόκληρος, παρακολουθήσας μετ' ἀρκετῆς ἀηδίας τὰς ἀσχημίας τῆς τελευταίας ὀκταετίας, ἀδυνατεῖ πλὴν εὐχῶν, νὰ παράσχῃ οἱανδήποτε ὑπεράσπισιν, παριστάμενος ἀπαθὴς θεατὴς τῶν τελουμένων.

Ἡ μεγάλη καὶ ἔνδοξος ἰδεολόγος τοῦ Βορρᾶ περιέσωσε καὶ περιθάλπει εἰσέτι ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῆς σημαίας της τὰ πυρίκαυστα θύματα τῆς Μικρασιατικῆς παραλίας καὶ διὰ τῶν παρατηρητῶν της διαμαρτύρεται. Ἀλλ' εἶνε πολὺ μακρὰν οἱ τοῦ σταθμοί της καὶ ἀδυνατοῦσα ἡ Δημοκρατία νὰ ἐπιβάλῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος σφαγεῖς, πάσχει ὡς ὑπέφερε καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπηγχονίζοντο ἐν Πέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπέναντι τῆς πρεσβείας της, ἐ... τὸ δὲ καθ' ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν οἱ προσκυνοῦντες ... Ἀρμένιοι, ἀρχόντων καὶ καθηγεμόνων ὄντων τῶν πολλῶν Ταλάτ, Ἐμβὲρ καὶ Σ...ς, ἀνάσσοντος τοῦ ... τὸν Θρόνον τῶν Ὀσμανιδῶν Μεχμὲτ τοῦ Ε' τοῦ εὐήθους καὶ εὐλογούσης τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Τοιαύτης οὔσης τῆς καταστάσεως οὐδεὶς ἀπέμεινεν ὑπερασπιστὴς καὶ ἐκδικητὴς δι' ἓν καὶ πλέον ἑκατομμύριον σφαγιασθέντων χριστιανῶν, δι' ἕνα θρόνον συντριφθέντα, δι' ἕνα Μονάρχην τόσων ἑκατομμυρίων Μουσουλμάνων, ἐξορισθέντα, διὰ τόσους ἐν Ἀνατολῇ στένοντας ὑπὸ τὴν μάχαιραν Τούρκους, διὰ τὰς ἐξαφανισθείσας τέλεον φυλὰς τῶν ἀδελφῶν Ἀρμενίων καὶ Κιρκασίων. Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἡ Ἱερὰ Συμμαχία ἀνέζησεν.

Ἤδη ἐπαπόκειται εἰς τὰ τόσον ἀνάνδρως ἀπεμποληθέντα τέκνα περιμαχήτων χωρῶν νὰ ἀποσείσωσι τὸν ἀποπνικτικὸν ἐφιάλτην καὶ νὰ ἐξέλθωσι τῆς νάρκης τῆς ὁδηγούσης ἀσφαλῶς πρὸς τὸν λήθαργον καὶ τὸν θάνατον.

Πέραν, ἐκεῖ κάτω, εἰς ἀπόστασιν μόλις δύο ὡρῶν πλανῶνται τὰ λείψανα τοῦ Βυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἵλωτες σκληροῦ πεπρωμένου, ἀναμένοντες ἀντίληψιν, προστασίαν, ὑπεράσπισιν.

Ναοὶ ἡμίκαυστοι μὲ φονευθέντας ἐπὶ τῶν βωμῶν των τοὺς θύτας των, μελαγχολικοὶ ἀτενίζουν πρὸς τὸ μέρος μας· οἱ ἐξυβρισθέντες καὶ προπηλακισθέντες θεοὶ ἀναμένουν νὰ τοῖς ἀποδώσωμεν τὰ βεβηλωθέντα τεμένη των σὺν τῷ ἀνήκοντι αὐτοῖς λιβανωτῷ· οἱ νεκροί μας εἰς τοὺς συληθέντας τάφους των, ἀνησυχήσαντες, μὲ ἐκβληθεῖσαν καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους διασκορπισθεῖσαν τὴν κόνιν των, ζητοῦν γαλήνην διὰ νὰ συνεχίσωσι τὸν τόσον φρικιαστικῶς διαταραχθέντα ὕπνον των· αἱ ἀτιμασθεῖσαι καὶ ἀνηκούστως μαρτυρήσασαι κόραι ἀπαιτοῦν ἐκδίκησιν.

Ἀνταλλαγέντες! Τριάκοντα αἰῶνες ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν Μικρασιατικῶν ὀρέων πρὸς ἡμᾶς ἀποβλέπουσι.

Πρόσφυγες! Ὀργανωθῆτε. πυκνώσατε τὰς τάξεις σας, ἐγερθῆτε ὡς εἷς ἄνθρωπος μὲ τοὺς βραχίονας ἑτοίμους νὰ πλήξωσι πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἡ πολεμικὴ κραυγὴ τῶν πατέρων μας ἂς ἀντηχήσῃ μίαν ἔτι φορὰν ἀνὰ τὰ ἄγρια ἀνατολικὰ πεδία σκορπίζουσα τὸν τρόμον εἰς τοὺς κανιβάλους τῆς Ἀσίας καὶ ὁ θάνατος καὶ οἱ φραγμοὶ πρὸ τῆς ὁρμῆς σας θὰ καταπέσουν.

Κ. Κ

Ο ΝΟΣΩΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΜΑΞ ΝΟΡΔΑΟΥ

(Δίδομεν κατωτέρω ἕνα παλαιόν, λησμονημένον ἄρθρον τοῦ προχθὲς ἀποθανόντος μεγάλου δημοσιολόγου Μὰξ Νορντάου. Ἐδημοσιεύθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1904 εἰς τὸν «Ν. Ε. Τύπον» τῆς Βιέννης καὶ πραγματεύεται τὴν κρίσιν τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, ὅπως ἐσημειοῦτο κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἰς τὸν διεθνῆ πολιτικὸν ὁρίζοντα.

Τὸ θέμα παρουσιάζει, φρονοῦμεν, ἰδιαιτέρως ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστην. Ἡ μεγάλη ἀσθένεια τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος δὲν εἶνε ἀπὸ μακρῶν δεκάδων ἐτῶν, ἀφ' ὅτου ἡ περίοδος 1909—1915 καὶ ἡ ἄλλη ἐκείνη ἀπὸ τοῦ 17 ἕως τὸ 1920, ἡ ὀξεῖα κρίσις τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ τὴν ὁποίαν ἡ χώρα αὕτη διέρχεται καὶ τὸ κορύφωμα τῆς ὁποίας ἐσημειώθη κατὰ τὴν φρικτὴν ἑξαετίαν τῆς τελευταίας ἀχαρακτηρίστου Ἐθνοσωτηρίας.

Ἡ ἄλλα Ἐθνοσωτηρία ἡ ὁποία, προδόσασα τὴν Ἑλλάδα, ὑπῆρξεν ὁ ὀδηγὸς συμπαραστάτης τῆς ἐπὶ δύο ὁλόκληρα ἔτη ἐπερχομένης καταστροφῆς· ἡ Ἐθνοσωτηρία ἡ ὁποία ἐπέτρεψε νὰ κατοπτευθῇ εἰς τὴν αἴθουσάν της ἡ φρικτὴ ἀρὰ ὅλης κατὰ τῆς ἐθνικῆς μας ἑνότητος, ὅταν ὁ μανιακὸς Κίτιας ἐπνίγετο ἀπὸ μῖσος κατὰ τῆς μερίδος τοῦ Ἔθνους τοῦ στενάζοντος ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ κτηνώδους Τούρκου, ἡ Ἐθνοσωτηρία ἡ ὁποία ἐψήφισεν εἰς μίαν καὶ μόνην νύκτα ἑβδομήκοντα Νομοσχέδια, δὲν εἶνε ἡ τελευταία χρεωκοπία τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, ὅπως αἰσχρῶς ἐφηρμόσθη ἀπὸ ἕνα, χειρότερον, πολιτικὸν κόσμον παρ' ἡμῖν;

Ἀλλὰ ἀσχέτως τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ἄρθρου ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπόψεως καὶ μόνον καὶ γενικώτερον ἀκόμη ἡ μελέτη αὐτὴ εἶνε καλὸν ὑπόδειγμα τῆς μελετημένης καὶ φιλοσοφημένης γραφίδος τοῦ Μὰξ Νορντάου, — ὅσον καὶ ἡ γενικὴ φιλοσοφία τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ ἀνδρὸς εἶνε συζητήσιμος :)

«Ραπίσματα, γρονθοκοπήματα, συριγμοί, θόρυβος, ποδοκροτήματα, ὕβρεις καὶ ἀπειλαὶ πορθοβολισμῶν ἀποτελοῦσι τὴν νεωτέραν ἐξέλιξιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ ἐξέλιξις αὕτη πηγάζει ἐκ τῆς γενικῆς διαθέσεως τῶν καιρῶν καὶ βαίνει παραλλήλως πρὸς τὸν ἡμέτερον πολιτισμόν. Δὲν ὑποκρίνομαι κατάπτωσιν ἠθῶν, ἐννοῶ ὅμως νὰ ὑποδείξω μερικόν τι σύστημα τοῦ δημοσίου ἡμῶν βίου.

Ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀτόμου, ἐκδηλωθεῖσα ἀρχικῶς εἰς φιλοσοφικὴν θεωρίαν, ἀνυψωθῇ βραδύτερον εἰς ποιητικὸν ἰδεῶδες καὶ τελευταίως ἔφθασεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πλήθους ὡς φράσις τοῦ συρμοῦ. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου ἡ εὐγενὴς ὀφθαλμοφροσύνη τῆς ἀτομικότητος κατέπεσεν εἰς ἀκατανόητον ἐγωϊσμόν, ἡ ἐσωτερικὴ ἀνεξαρτησία, τὸ ὑπέρτατον τοῦτο δίκαιον τῶν εὐγενῶν φύσεων μετετράπη εἰς ἐξωτερικὴν περιφρόνησιν παντὸς σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἡ ζηλόφθονος διαφύλαξις τῆς ἐλευθερίας τοῦ χαρακτῆρος, ἡ ἀπόκρουσις ξένης ἐπιδράσεως ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν πεποιθήσεων, μετετράπη εἰς ταπεινὸν πάθος σοφιστειῶν.

Ὅριον τοῦ μέχρι μεγαλομανίας ἀναπτυσσομένου ἐγωϊσμοῦ δὲν ὑπάρχει, ἡ ματαιοδοξία βαίνει ἐναντίον τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐγειρομένων φραγμῶν, ἡ δὲ μειονότης καὶ ὑπὸ μιᾶς μόνης μονάδος ἂν ἀποτελῆται, ἐννοεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν της κατὰ τῆς πλειονοψηφίας.

Τοιαύτη διαγωγὴ εἶνε ἀχώρητος μὲ τὴν σκέψιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Εἶνε δηλονότι ἄρνησις αὐτοῦ, διότι κοινοβουλευτισμὸς σημαίνει ἀρχὴν τῆς πλειονότητος, ἀλλ' οὐδὲ δύναται νὰ σημαίνῃ ἄλλο. Ἡ ἐξέγερσις τῆς μειονότητος, ἡ τοῦ ἑνὸς ἐναντίον τῶν πολλῶν, καταστρέφει τὴν βάσιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἐπαναφέρει ἡμᾶς εἰς ἀγρίαν κατάστασιν, καταργεῖ τὴν ἀσφάλειαν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ λύει τοὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντας τὴν κοινωνίαν.

Ὁ κοινοβουλευτισμὸς εἰ καὶ δὲν εἶναι τέλειον ἵδρυμα—ἀλλὰ καὶ ποῖον ἀνθρώπινον ἔργον εἶνε τοιοῦτον;— ἂν καὶ πολλάκις ἁμαρτάνῃ πρὸς ἑαυτόν, μὴ συμβιβάζων τὴν θεωρίαν πρὸς τὴν πρᾶξιν εὐθύμως μάχοιτο, εἶνε ἡ ἀρίστη λύσις τοῦ προβλήματος τοῦ παραλληλογράμμου τῶν δυνάμεων ἐν τῇ πολιτικῇ δυναμικῇ καὶ ἀποτελεῖ μέγα βῆμα προόδου ἀπέναντι πάντων τῶν προτέρων τύπων, δι' ὧν ἐκδηλοῦται ἡ θέσις τῶν ἰθυνόντων καὶ ἰθυνομένων ἐν τῷ Κράτει.

Ἱστορικῶς ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἐγεννήθη ἐξ ἰδιαιτέρου χαρακτηριστικοῦ τῶν βορείων λαῶν, ὅπερ κατέστησε τὴν Εὐρώπην κέντρον τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ κυρίαν τῆς ὑδρογείου. Τὸ χαρακτηριστικὸν ἐκεῖ ὁ ἐπιτάσει ἡ ἱκανότης του διακανονίζειν τὰ κοινὰ ζητήματα δι' ἑκουσίας ὑποταγῆς.

Κατὰ τοὺς πρώτους ἔτι χρόνους τῆς ἱστορίας ἐπιπλήσσει τὸ συναίσθημα, ὅπερ εἶχον οἱ Σκανδιναυοὶ καὶ οἱ Γερμανοὶ περὶ τῶν ὁρίων τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων. Τὸ ἄτομον ὑπερασπίζεται ἡρωϊκῶς τὰ δίκαια καὶ προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ ἢ νὰ ἐνδώσῃ καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον, ὅπερ τῷ ἀνήκει, γνωρίζει ὅμως καὶ εἰ δέον νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθόν, διότι τὸ ἴδιον ἀγαθὸν ἐξαρτᾶται ἔν τινι μέτρῳ καὶ ἐκ τοῦ κοινοῦ πάντων.

Οἱ αὐτοὶ τραχεῖς πολεμισταί, οἵτινες κατέστρεφον τὰ λάφυρα, ἵνα μὴ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν λάβῃ περισσότερον τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ, ἐμάχοντο καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ τὰς πεποιθήσεις των, ὅταν τὸ ἀπῄτει ἡ πλειονοψηφία.

Τὸ νὰ ἀντιστῶσι κατὰ τῆς θελήσεως τῆς πλειονοψηφίας τοῖς ἐφαίνετο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἐξεγείρωνται κατὰ τῶν νόμων τῆς φύσεως. Οἱ τοιοῦτό τι ἐπιχειροῦντες ἀπεκλείοντο τῆς Κοινότητος, περιεφρονοῦντο καὶ κατεδικάζοντο εἰς φυγὴν καὶ ἐξαφάνισιν.

Τὸ Ἀσιατικὸν πολίτευμα ἐδίδαξε ἄλλοίων τρόπων. Τὸ πᾶν ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς θελήσεως ἑνὸς Δεσπότου. Ὁ λαὸς δὲν ἔχει θέλησιν, ἑπομένως οὐδὲ δικαίωμα διότι ἄνευ θελήσεως δὲν ὑπάρχει δικαίωμα. Λαὸς ἢ Κράτος, ἐξαρτώμενον παρ' ἑνὸς μόνον ἀνδρὸς καὶ ἐκτεθειμένον εἰς τὰς ἀνθρωπίνας αὐτῷ ἀδυναμίας καταδικάζεται εἰς καταστροφήν. Ὁ ἀνατολικὸς δεσποτισμὸς εἶνε ὁ ὕψιστος θρίαμβος τοῦ ἀτόμου. Δι' αὐτοῦ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀπότομος ἀνάπτυξις κοσμοκρατορίας, κωλύεται ὅμως ἡ ἀνάπτυξις μεγάλου ἀριθμοῦ χωριστῶν ἀτομικοτήτων ἄνευ τοῦ ὁποίου εἶνε ἀδύνατος διαρκὴς πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ.

Καὶ αὐτὸ τὸ ρωμαϊκὸν πολίτευμα δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς τῶν ἀτόμων ἐλευθέρας ὑποταγῆς, ἐπιτυγχανομένης διὰ τῆς ἀνατροφῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῆς βιαίας ἀρχῆς ἀν οὐχὶ ἑνὸς ἀτόμου, ἀλλὰ τῆς μειονότητος, ἥτις ἐπέτασσεν εἰς τὴν θέλησιν της τὴν πλειονότητα. Τὸ τοιοῦτον πολίτευμα, δυνάμει τῆς λογικῆς, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐξελιχθῇ εἰς ἀσιατικὸν τύπον καὶ ἀληθῶς μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Δημοκρατίας ὁ Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ δὲν διέφερεν ἀπὸ Ἀσσύριον, Βαβυλώνιον ἢ Πέρσην βασιλέα.

Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐκ μέρους ἑνὸς λαοῦ ἀπαιτήσεως τῆς σκέψεως, τῆς θελήσεως καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ χάριν ἑνὸς προσώπου ἦτο ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν δεσποτικοῖς Κράτεσιν ἐν Ἀσίᾳ ἡ πτῶσις καὶ ἡ ἐξαφάνισις.

Μόνον οἱ βόρειοι λαοὶ εἶχον πάντοτε τὸ ἰδεῶδες τῆς νομικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀτομικῆς αὐθαιρεσίας ἑκάστου μέλους τοῦ λαοῦ.

Παρ' αὐτοῖς ὁ ἄνθρωπος, ὅπως κέκτηται γνώμην ἐπὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων, εἶχε τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἐκφράζῃ αὐτὴν ἐλευθέρως. Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀπήγασε τὸ σκανδιναυϊκὸν καὶ γερμανικὸν δημόσιον δίκαιον. Ἕκαστος εἶχε χρέος καὶ ὤφειλε νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του, διεκρίνεν ὅμως τὴν ἀναλογίαν τῶν γνωμῶν καὶ ἡ μειοψηφία ὑπετάσσετο ἀδιστάκτως διότι ἡ πλειοψηφία ἦτο ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τὸ δικαίωμα της τούτου ἠδύνατο νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ διὰ τῶν ὅπλων.

Συνεπῶς οὐδὲ λόγος ἠδύνατο νὰ γείνῃ περὶ ἀντιδράσεως ἢ ἀντιστάσεως τῆς μειοψηφίας κατὰ τῆς πλειοψηφίας. Ἐκ τούτου ἐξειλίχθη περαιτέρω ὁ κοινοβουλευτισμός, ἐν Ἀγγλίᾳ, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι τὰς συναθροίσεις πάντων τῶν μελῶν ἑνὸς λαοῦ, ἀντικατέστησαν οἱ ὀλίγοι, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀντιπροσώπευε χιλιάδας ἀτόμων.

Οἱ Ἀγγλονορμανδοὶ τοῦ 13ου αἰῶνος οἱ χαλκεύσαντες τὸν νεώτερον κοινοβουλευτισμόν, εἶχον τὸ βαθύτατον καὶ λεπτότερον συναίσθημα τῆς σημασίας αὐτοῦ. Ἡ βία, ὅπως ἐπιβληθῇ ἡ θέλησις τῆς πλειοψηφίας, κατέστη περιττή. Ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ αἰθούσῃ δὲν ἀπετέλεσε ἢ ἄλλο ὅπλον ῥάβδος κειμένη ἐπὶ τῆς τραπέζης πρὸ τοῦ ρήτορος ὅπως μὴ λησμονῇ οὗτος τὴν σημασίαν τοῦ ἀξιώματός του. Ὁ σύρων ξίφος κατεδικάζετο εἰς ἀποκοπὴν τῆς χειρός του ἀπὸ τοῦ καρποῦ. Ὁ θορυβῶν, ὑβρίζων ἢ ἐπιτιθέμενος κατὰ τῶν ἄλλων δὲν ἐξήρχετο ζῶν ἐκ τῆς αἰθούσης.

Ὁ κοινοβουλευτισμὸς χορηγεῖ εἰς τὴν μειοψηφίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως τὴν γνώμην της καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτήν, δὲν παρέχει ὅμως οὐδ' ὅπλον ὅπως ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν της εἰς τὴν μειοψηφίαν. Ἡ μειοψηφία καταφεύγει εἰς τὰ διάφορα μέσα τῆς κωλυσιεργίας, διότι ἀπαιτεῖ νὰ μὴ καταβληθῇ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας.

Ἀλλ' ἐφαρμόζει χαριδίως ἐκεῖνο, ἐναντίον τοῦ ὁποίου παραπονεῖται διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει λόγος ὅπως ἡ πλειοψηφία ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς μειοψηφίας ἀφοῦ αὐτὴ δὲν ἀνέχεται τοῦτο. Ὅταν ἡ κωλυσιεργία καὶ ἡ βία νικῶσι τὴν κοινοβουλευτικὴν τάξιν ὁ δάσκαλος διὰ τοῦ παραδείγματός των τὴν περιφρόνησιν τῆς πλειοψηφίας εὑρίσκεται δὲ τότε Δεσπότης ἢ Δικτάτωρ στρεφόμενος ἐναντίον μειοψηφίας καὶ πλειοψηφίας.

Ἀλλ' ὁ δεσποτισμὸς ἐγκυμονεῖ τὴν ἀναρχίαν, ἡ ὁποία εἶνε ἡ τελευταία λέξις τῆς ἀνωτάτου ὑποκειμενικότητος ἐν τῇ πολιτικῇ.

Οὕτως οἱ θορυβοποιοὶ ἐν τοῖς Κοινοβουλίοις εἶνε πατέρες τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ πάπποι τῆς ἀναρχίας.

Η ΙΤΑΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΡΟΥΡ

ΡΩΜΗ, Ἰανουάριος.— Ἡ Γαλλικὴ ἐπέμβασις εἰς τὸ Ρὸυρ μᾶς ἐπανέφερε διὰ μιᾶς εἰς τὴν μόλις λησμονηθεῖσαν πολεμικὴν ἰδεολογίαν. Αἱ μέχρι τῆς χθὲς κρατοῦσαι ἐν Εὐρώπῃ ἰσχυρικαὶ ἀντιλήψεις διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀναγέννησιν καὶ ἀνασυγκρότησιν τοῦ κόσμου—ἀντιλήψεις πρὸς τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς πληρώνει τὸν βαρύτερον φόρον— σήμερον ὑποχωροῦν πρὸ τοῦ θορύβου τῶν κινητοποιουμένων πυροβόλων. Ἐπανερχόμεθα ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φρασεολογίαν τοῦ πολέμου. Ἐκτὸς τοῦ τύπου, ὁ ὁποῖος ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν ἐνέργειαν τὸν ἀποστρατευθέντα τὴν ἐπαύριον τῆς ἀνακωχῆς τίτλον τῆς «Στρατιωτικῆς καταστάσεως» καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐκδηλώσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς ζωῆς ἐνθυμίζουν τὰς κρισίμους ἡμέρας τοῦ πολέμου.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ὁμιλοῦν περὶ ἀντιστάσεως μέχρις ἐσχάτων καὶ σκέπτονται νὰ ἀπαφέρουν ἐπιτυχῶς τὰ δελτία τῶν τροφίμων. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπικαλοῦνται ὁμοφώνως τὴν «πολιτικὴν τῆς δυνάμεως» καὶ οἱ ἐθνικόφρονες ἐπαναλαμβάνουν τὴν παλαιὰν κραυγὴν τῶν: «ἕως τὸ Βερολῖνον!» Ἡ Ἀγγλία ὁμιλεῖ περὶ «ἀδιαλλάκτου» οὐδετερότητος». Λέπτον μὲν οἱ ἀνακοινωθέντα περὶ τῶν ἀπαιτήσεων εἰς τὸ διπλοῦν τομεῖς διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν ὁλοταχῶς εἰς τὰς ἀγωνιώδεις ἡμέρας τοῦ 1916 καὶ 1917.

Καὶ ἡ Ἰταλία;

Κατ' αὐτὰς ὁ ἀγγλικὸς τύπος τῆς ἀπέδωκε μεγαλεπήβολα καὶ ριψοκίνδυνα σχέδια. Μεταξὺ ἄλλων ἔγραφη ὅτι ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία εἰργάζετο διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα συμβιβασμὸν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, κατόπιν δὲ μετ' αὐτῶν νὰ ἀποβλέψῃ τὸν «ἠπειρωτικὸν ἐκεῖνον συνασπισμόν», ὅστις θὰ ἀπέκοπτε τὰς Δυνάμεις τὰς ὁποίας ὁ καλὸς Θεὸς ἐτοποθέτησεν ἔξω τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἡ ἀλήθεια ὅμως ἀποδεικνύεται ἤδη ὀλιγώτερον τραγικὴ καὶ ἐλάχιστα ριψοκίνδυνος.

Εἰς τὴν ἀγγλογαλλικὴν διχογνωμίαν τῶν ἐπανορθώσεων μεταξὺ τῆς Ἀγγλικῆς συμβιβαστικότητος καὶ τῆς Γαλλικῆς ἀδιαλλαξίας ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία ἐκινδύνευσε νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τοῦ ὑπομονητικοῦ ὑποζυγίου τοῦ Μπουριντάν.

Ἀντ' αὐτοῦ ἐπροτίμησεν ἑτέραν ὁδὸν ἡ ὁποία, ἐὰν δὲν εἶνε ἔνδοξος, πάντως ὅμως εἶνε πρακτικωτέρα. Ἔδωκε τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν ἀλληλεγγύην της εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ρούρ καὶ ἐπεφυλάχθη διὰ τὴν περαιτέρω στάσιν της. Ἔδωκε μηχανικούς, ἀλλ' ὄχι καὶ στρατιώτας. Ἀντήλλαξε σκέψεις μετὰ τῆς Γαλλίας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τελεσίγραφα κατὰ τῆς Γερμανίας. Κ' ἐφ' ὅσον πιθανῶς παρίσταται εἰς τὸ Ρούρ μετὰ τῆς Γαλλίας οὐσιαστικῶς μένει αὐτόνομος καὶ δὲν ἀπεχωρίσθη οὔτε τῆς Ἀγγλίας, οὔτε τῆς Γερμανίας. Μὲ μίαν λέξιν ἡ Ἰταλικὴ στάσις σήμερον εἶνε τοιαύτη, ὥστε εἰς οἱανδήποτε ἔκβασιν τῶν πραγμάτων νὰ μὴ ριψοκινδυνεύσῃ τὰ Ἰταλικὰ συμφέροντα εἴτε ἐπιτύχῃ ἡ Γαλλοβελγικὴ ἐπέμβασις εἰς τὸ Ρούρ, εἴτε καὶ ἀποτύχῃ.

Καὶ μετὰ τὰς ἐξηγήσεις, οἵτινες ἐδόθησαν πρὸ ἡμερῶν εἰς διάψευσιν τῶν διαμαρτυριῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου κατὰ τοῦ ὑποθετικοῦ σχεδίου τῆς Ἰταλίας περὶ συγκροτήσεως τοῦ ἀντιαγγλικοῦ συνασπισμοῦ, σημεριναὶ ἡμιεπίσημοι ἀνακοινώσεις βεβαιοῦν τὰ ἑξῆς:

«Ἡ διπλωματικὴ στάσις τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν προδόσαν φάσιν τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων, εἶνε ἡ αὐτονομία καὶ ἡ ἐλαστικότης. Αὐτονομία, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐννοεῖ ν' ἀκολουθήσῃ ἰδίαν γραμμήν, ἥτις δύναται νὰ ἔχῃ σημεῖα ἐπαφῆς μὲ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου Κράτους, ἀλλὰ δὲν δύναται οὔτε νὰ ταυτισθῇ οὔτε νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὰς κατευθύνσεις ἄλλης τινὸς Δυνάμεως.

Καὶ ἐλαστικότης ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐννοεῖ νὰ ἐπιφυλάξῃ ποιάν τινα ἐλευθερίαν κινήσεων ἀπέναντι τῶν ποικιλομόρφων πιθανοτήτων τῶν περιστάσεων εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ μὲ μεγαλειτέραν ζέσιν νὰ ἐπιδιώξῃ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους».

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΝΣΕΝ

Ἡ Παμβρεττανικὴ ἐπιτροπὴ βοηθειῶν ἔλαβε τὴν κάτωθι ἔκκλησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ Δόκτορος Νάνσεν.

«Κατόπιν ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς μου ἣν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν μοὶ ἀνέθεσε σχετικῶς μὲ τὴν περίθαλψιν τῶν προσφύγων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τῶν εὑρισκομένων ἐν Ἑλλάδι, θεωρῶ καθῆκον ἀπαραίτητον ν' ἀπευθύνω ἔκκλησιν εἰς τοὺς λαοὺς καὶ τὰς Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν προσφύγων, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις ἀπέβη ἰδίως κατὰ τοὺς δύο τελευταίους τραγικούς μῆνας ἐκτάκτως ἀπελπιστική.

Ἐπιθυμῶ ἰδία νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν ἀπικαλουμένην φιλανθρωπίαν καὶ τὰ φιλάλληλα αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου ἐπὶ πάντων ἀπολύτως τῶν προσφύγων, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος. Ὑπάρχει μέγας ἀριθμὸς Μουσουλμάνων προσφύγων τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις εἶνε λίαν ἀξιοθρήνητος, ἠναγκασμένων νὰ παραμένουν ἄνευ στέγης εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἄνευ ἐπαρκῶν ἐνδυμάτων καὶ ἐχόντων ἀπολύτου ἀμέσου ἀνάγκην ἰατρικῆς περιθάλψεως. Ἐν τῇ Ἑλλάδι, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας πληροφορίας, ἔχουσι συγκεντρωθῇ περὶ τὰς 9000 πρόσφυγες. Ἡ πλειονότης τούτων εἶνε Ἕλληνες φυλετικῶς ἂν καὶ δὲν κέκτηνται ἅπαντες τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἄνω τῶν 50.000 Ἀρμένιοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, παρ' ὅλας τὰς τραυματικὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ πατρὶς ὑπέστη, παρέσχεν μετὰ μεγίστης γενναιοφροσύνης ἀμέριστον τὴν περίθαλψιν της καὶ τὴν φιλοξενίαν της.

Πολὺ μεγαλείτερον μέρος τῶν προσφύγων αὐτῶν εὑρίσκεται εἰς τελείαν ἔνδειαν, στερούμενοι τῶν πάντων καὶ ὄντες ἠναγκασμένοι νὰ διάγωσιν μὲ τὰ θερινά των φορέματα ἐν πλήρει χειμῶνι. Ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῶν πάντων τροφῆς, ἐνδυμάτων, στέγης. Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον σήμερον ἀντιμετωπίζει τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔγκειται εἰς τὴν ἐξεύρεσιν καταλυμάτων καὶ τροφῆς εἰς τὰ δυστυχῆ αὐτὰ θύματα τοῦ πολέμου καὶ νὰ ἀφομοιωθῇ αὐτὸ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους. Τὸ καθῆκον τῆς περιθάλψεως καὶ ἀνορθώσεως ἀναμφιβόλως δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ μεγάλως νὰ ἐπιβαρύνῃ Κράτος τοῦ ὁποίου τὰ οἰκονομικὰ εὑρίσκονται εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν κατόπιν τόσον μακροχρονίου πολεμικῆς περιόδου.

Οἱ συμπατριῶται τῶν προσφύγων εἶνε ἀναμφιβόλως ἕτοιμοι νὰ ὑποστῶσιν οἱανδήποτε θυσίαν, ἐν τούτοις αἱ προσπάθειαί των πρὸς διάσωσιν τῆς ζωῆς τῶν προσφύγων εἶνε προωρισμέναι νὰ ναυαγήσωσιν ἐὰν ἡ παρ' ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου παρεχομένη αὐτοῖς ἀρωγὴ δὲν εἶνε ἄμεσος καὶ γενναιόδωρος.

Αἱ πολύπλοκοι δυσχέρειαι εἰς ἃς προσκρούουν ἡ συντήρησις τῶν προσφύγων αὐξάνει ἔτι μᾶλλον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ γυναῖκες τὰ μικρὰ παιδία καὶ οἱ γέροντες εὑρίσκονται κατὰ δυσαναλογίαν ἀσυνήθη καὶ μεγάλην. Ἄνευ τῶν γονέων των καὶ τῶν συζύγων αἱ μεγάλαι μᾶζαι τῶν προσφύγων δυσκόλως θὰ δυνηθῶσι νὰ διατηρηθῶσιν ἐν τῇ ζωῇ.

Περαιτέρω ἐν τῇ ἐκκλήσει τοῦ Δρ. Νάνσεν ἀναφέρων τὰς χιλιάδας τῶν προσφύγων οἵτινες εὑρίσκονται καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀπαριθμεῖ τοὺς μέλλοντας κινδύνους, κοινωνικούς, οἰκονομικοὺς καὶ πολιτικούς, τοὺς ὁποίους διατρέχει ἡ Ἐγγὺς Ἀνατολὴ ἐκ τῆς πληθωρικῆς αὐτῆς συγκεντρώσεως τῶν προσφύγων ἐν Ἑλλάδι, καὶ καταλήγει ἐπικαλούμενος τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν πρὸς διάσωσιν τῶν δυστυχούντων αὐτῶν πλασμάτων ἐκ βιαίου θανάτου.

ΤΗΝ ΛΩΖΑΝΗΝ
ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΜΟΣΣΟΥΛΗΣ

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Ζουλὲν Γαμβέτα δημοσιεύει εἰς τὴν «Ματὲν» τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὴν Λωζάνην φωτίζει τὸ πετρέλαιον τῆς Μοσσούλης»:

Ἐπέστη ὁ καιρὸς νὰ λεχθῇ πᾶσα ἡ ἀλήθεια. Ἡ ἱστορία τὴν ὁποίαν θὰ διηγηθῶμεν θὰ σᾶς φανῇ παραμύθι τῶν χιλίων καὶ μιᾶς νυκτῶν, ἀλλ' ὅμως εἶνε ἡ γυμνὴ ἀλήθεια. Ἐὰν δὲν ἀναφέρωμεν ὅλα τὰ ὀνόματα καὶ ὅλας τὰς χρονολογίας, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν μας νὰ μὴ παρακωλύσωμεν τὸ ἔργον τῶν ἀντιπροσώπων μας ἐν Λωζάνῃ. Ἂς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸ 1914. Ἰδοὺ τί συνέβαινε τότε: Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρ-

Ὑπεύθυνος Ι. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

νησις ἐβρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ κάτι παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, μὴ ἐργαζομένη ποτὲ δωρεάν, ἐζήτησεν ὡς ἀντάλλαγμα τὴν παραχώρησιν τῶν πετρελαίων τῆς Μοσσούλης. Πράγματι ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ποτέθη εἰς τὴν τελευταίαν παραχώρησιν καὶ ἐδόθη τῇ ὑποδοχῇ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἡ ἑταιρία Τουρκὶς Ὄιλ Κόμπανυ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πετρελαίων τῆς Μοσσούλη. Ἐπῆλθεν ὁ πόλεμος.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι αἱ σχετικαὶ μὲ τὰ πετρέλαια διαπραγματεύσεις θὰ ἐπανελαμβάνοντο βραδύτερον. Οὐδεμία γραπτὴ παραχώρησις εἶχε γίνη οὐδὲν ἐπίσημον ἔγγραφον εἶχεν ὑπογραφῆ ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Ἦτο τὸ μόνον θετικὸν ἡ ἵδρυσις τῆς Τόρκις Ὄιλ Κόμπανυ. Καὶ ὅταν εἰς τὸ Σὰν Ρέμο ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ πετρελαίου, ἀπὸ τῶν ἀποτροπῶν αἱ ζωηραὶ συζητήσεις, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας παρεχώρησεν ἓν ποσοστὸν τοῦ πετρελαίου εἰς τοὺς Συμμάχους. Παρεχώρησε τὰ 25 ο)ο εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ μάλιστα μὲ τὴν συμφωνίαν ὅτι αὕτη ὅταν προβῇ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πετρελαίων τῶν ἀποικιῶν της θὰ δώσῃ τὰ 50 ο)ο εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Οἰκογένεια, μέχρι τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμίτ, ἔζη δαπάναις τῆς περιουσίας τοῦ Στέμματος. Ἀλλὰ ὁ Ἀβδοὺλ Χαμίτ, ὅστις εἶχε τέκνα ἐξ γυναικῶν, βλέπων αὐξανόμενον, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπογόνων του, προβλέπων ὅτι γεγονότα ἄλλα θὰ ἀναγκάσουν αὐτοὺς νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ Αὐτοκρατορικὰ Ἀνάκτορα ἴσως δὲ καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμερίμνησεν ὅπως ἀποκαταστήσῃ τούτους εἰς προσωπικὴν περιουσίαν, δι' ἀγορῶν ἀκινήτων ἢ ἐκχωρήσεων μεγάλων κτημάτων καὶ ὀρυχείων. Πράγματι δὲ οὕτως ἔπραξε.

Δύο Ἄγγλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἦλθον εἰς σχέσεις μετὰ τῶν ἀπογόνων τοῦ Σουλτάνου. Διὰ Συμβολαίων κανονικῶς συνταχθέντων μὲ ὅλους τοὺς τύπους ἀπέδιδον πάντα τὰ δικαιώματα τούτων μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συγκροτήσουν τρεῖς ἑταιρίας, μίαν διὰ τὰ κτήματα, ἑτέραν διὰ τὰ ὀρυχεῖα καὶ τρίτην διὰ τὰ πετρέλαια, τῶν ὁποίων ἑταιρειῶν μέτοχοι θὰ ἦσαν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμίτ. Μὲ τὴν σύνταξιν μάλιστα τῶν συμβολαίων οἱ ὀφθαλμοὶ ἀπόγονοι ἔλαβον ὡς προκαταβολὴν ποσὸν ἑνὸς περίπου ἑκατομμυρίου δολλαρίων. Μετὰ ταῦτα οἱ δύο Ἄγγλοι συνεκρότησαν γενικὴν ἑταιρείαν Ἀμερικανικήν, διεπομένην ὑπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν νόμων καὶ στηριζομένην ἐπὶ Ἀμερικανικῶν κεφαλαίων, ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματά των.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῶν πρώτων συμβολαίων οἱ Ἄγγλοι εἶχον σπεύσει νὰ καθορίσουν ἐπακριβῶς πᾶσαν τὴν περιουσίαν τοῦ μακαρίτου Σουλτάνου καὶ ἐνομιμοποίησαν τοὺς τίτλους διὰ κυρώσεων ὑπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν ὀργάνων. Τὰ κληροδοτηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ εἰς τοὺς ἀπογόνους του ἐνομιμοποιήθησαν ὡς περιουσία αὐτῶν. Καὶ ἡ περιουσία αὕτη μὲ ὅλους τοὺς κεκανονισμένους τύπους περιῆλθεν εἰς Ἀμερικανικὴν Ἑταιρείαν.

Μεταξὺ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας εἶναι καὶ ὅλα τὰ πετρέλαια τῆς Μοσσούλης. Ἀλλὰ τί παρεχωρήθη εἰς τὴν Τόρκις Ὄιλ Κόμπανυ; Ποῖα εἶναι τὰ 25 ο)ο, τὰ ὁποῖα γενναιοδώρως ὑπεσχέθη ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Γαλλίαν ἐν Σὰν Ρέμο; Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἀποκαλύπτεται ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας δολοπλοκία κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων της. Τώρα ὅμως φαίνεται ὅτι ἦλθεν ἡ σειρά της.

Οἱ Τοῦρκοι καταβάλλουν ἐντόνους προσπαθείας νὰ δηλωθοῦν ὡς ἰδιωτικαὶ αἱ περιουσίαι, τὰς ὁποίας ἡ Ἀγγλία ἐπιμένει νὰ θεωρῇ ὡς περιουσίας τοῦ στέμματος. Ἐὰν ἡ Τουρκικὴ ἄποψις ἐπικρατήσῃ, τότε ἡ γενομένη ἀνεπίσημος παραχώρησις τῶν πετρελαίων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως τοῦ 1914 δὲν θὰ ἔχῃ χῶρον, καὶ ἡ Τόρκις Ὄιλ Κόμπανυ τὰς πετρελαιοφόρους πηγάς, τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἔλαβε καὶ τὰς ὁποίας διεκδικεῖ ὡς περιουσίαν της ἡ Ἀμερικανικὴ Ἑταιρεία, περὶ ἧς ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω. Ἡ Ἀγγλικὴ ἀντιπροσωπεία θέλει πάσῃ θυσίᾳ νὰ δώσῃ ὕπαρξιν εἰς τὴν Τόρκις Ὄιλ Κόμπανυ.

Καὶ διὰ νὰ τελειώσωμεν τὴν ἱστορίαν, χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν ἐν τοὐλάχιστον ὄνομα, παραλείπομεν τὸ ὄνομα τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Τόρκις Ὄιλ Κόμπανυ. Εἶνε ὁ ... λόρδος Κὼρζον.

ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΣΑΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ
ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ
(Ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης)

Ἐν τῇ ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ τοῦ κ. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΣΑΝΙΔΟΥ τέως ἐσωτερικοῦ Ἰατροῦ Νοσοκομείων Παρισίων ex-interne des Hôpitaux ἐκτελοῦνται ὅλαι αἱ ἐγχειρήσεις τῆς Κεφαλῆς, τοῦ Θώρακος, τῆς Κοιλίας, Στομάχου, Ἐντέρων, ἐγχειρήσεις κήλης, σκωληκοειδίτιδος, νεφρῶν, προστάτου, ὄγκων τῆς μήτρας, λαπαροτομίαι, ὡς καὶ ὀρθοπαιδικαὶ θεραπεῖαι τῶν παθήσεων τῶν ὀστῶν, καὶ ἀρθρώσεων.

Πᾶσαι αἱ ἐγχειρήσεις ἐκτελοῦνται ἐν τῷ τελειοτάτῳ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΩ ΤΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ κατὰ τὰς μεθόδους τῶν διαπρεπεστέρων Καθηγητῶν τῶν Παρισίων, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπὶ ΟΚΤΩ ΕΤΗ συνειργάσθην.

Ὧραι ἐπισκέψεων 9—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν ἐν τῷ Προσφυγικῷ Νοσοκομείῳ ἑκάστην Πέμπτην 11—12 π. μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν Βαρειᾷ λαχανόκηπος, μὲ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα καὶ φρέαρ μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων του ἤτοι μηχανὴ (τολάπι), δεξαμενὴν κλπ.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. 2—3

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ

νεωτέρων ἐκ Λωζάννης εἰδήσεων, κατόπιν ἐκείνων ἃς μετεβίβασεν ἡμῖν χθὲς ὁ τηλέγραφος, ὁ Ἑλληνισμὸς διέρχεται στιγμὰς ἀγωνίας πρωτοφανοῦς, ὁμοίαν τῆς ὁποίας σπανίως ἐδοκίμασε κατὰ τὰς διαφόρους ἐκφάνσεις τοῦ μακραίωνος βίου του.

Καὶ ἔχει δίκαιον νὰ αἰσθάνεται μίαν τοιαύτην ἀγωνίαν σήμερον ὁ Ἑλληνισμός, βλέπων ὅλα του τὰ ὄνειρα δύοντα καὶ ὅλα τὰ δίκαιά του κολοβούμενα κατὰ τρόπον περισσότερον ἢ βάναυσον, διὰ μιᾶς συνθήκης ἥτις φέρει δυστυχῶς τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἀντιπροσώπων λαῶν Χριστιανικῶν.

Καὶ ἀναμένει μόνον νὰ ἴδῃ κατὰ πόσον αἱ ἐξαγγελθεῖσαι ἀποφάσεις εἶναι τελεσίδικοι, διὰ νὰ σκεφθῇ ὅτι πρέπει πρὸς ἀντιμετώπισιν μιᾶς καταστροφῆς, τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν νὰ ἀναμείνῃ μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας.

ΔΙΑ ΝΑ

μάθῃ ὅμως ὅλα αὐτὰ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θὰ ὑποχρεωθῇ εὐτυχῶς νὰ παρατείνῃ τὴν ἀγωνίαν του ἐπὶ μακρόν.

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Συνδιασκέψεως, καθ' ἣν θὰ ἐπεδίδετο ἐπισήμως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὸ κείμενον τῆς συνθήκης, θὰ ἀπεδεικνύετο ἐὰν ἡ Ἑλλὰς δικαιοῦται νὰ ἐλπίζῃ εἰς ἀκύρωσιν τῶν τόσον δυσμενῶν δι' αὐτὴν ἀποφάσεων, συνεπείᾳ πιθανῆς ἀδιαλλάκτου καὶ πάλιν στάσεως τῆς Τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας, ἢ οὐχὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τουρκία θὰ ὑπεχώρει καὶ θὰ ἐδέχετο τὴν συνθήκην.

Καὶ τὴν ἀπορίαν αὐτὴν θὰ μᾶς λύσῃ σήμερον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ τηλέγραφος.

ΑΛΛ' ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ

καὶ ἂν συμβῇ καὶ εἰς περίπτωσιν δηλαδὴ καθ' ἣν ἡ ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας ἀποδοχὴ τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης θὰ μᾶς ἐξηνάγκαζε νὰ ὑπογράψωμεν τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἐπὶ στιγμὴν νὰ χάσῃ τὸ θάρρος του καὶ τὴν ψυχραιμίαν του, πολλῷ δὲ μᾶλλον τὴν ἐλπίδα μιᾶς παλλινορθώσεώς του.

Τοὐναντίον, τὸ ἀδίκημα τὸ ὁποῖον προσγίγνεται εἰς αὐτὸν ὀφείλει νὰ ἀφυπνίσῃ μέσα του ἰσχυρὰν τὴν θέλησιν πρὸς μίαν ἡρωϊκὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἰσχυρῶν, κατὰ τρόπον ἀποδεικνύοντα ὅτι μία Ἐθνότης, ἔχουσα τὸν βίον καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς, δὲν καταδικάζεται ποτὲ εἰς θάνατον ἐκ μαρασμοῦ δι' ἑνὸς τεμαχίου χάρτου φέροντος τὰς ὑπογραφὰς ὀλίγων ἀτόμων.

Ἡ Χριστιανικὴ Εὐρώπη πρέπει νὰ διδαχθῇ καὶ μάλιστα συντόμως, ὅτι τὸ ἐπιτύμβιον τὸ ὁποῖον ἔγραψαν ἐν Λωζάνῃ οἱ Σοφοὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ χαραχθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς Ἑλλάδος.

Διότι εἶναι ἐπιτύμβιον ἀποθανατίζον μίαν ἀτίμωσιν.

Καὶ ἡ Ἑλλὰς ὡς ἡ ἱστορία διδάσκει τοὐλάχιστον, δὲν εἶνε συνειθισμένη νὰ ὑφίσταται τοιαύτας.

Η ΙΔΕΑ

μιᾶς γενικωτέρας ὀργανώσεως καὶ συσσωματώσεως τῶν ἐν τῇ νήσῳ μας καὶ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον εὑρισκομένων Μικρασιατῶν καὶ Θρακῶν προσφύγων, ἣν ρίπτει διὰ τοῦ σημερινοῦ του ἄρθρου ἐπίλεκτος ἡμῶν συνεργάτης ἐκ τῶν διακεκριμένων τέκνων τῆς Αἰολικῆς πρωτευούσης, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ εὕρῃ φανατικοὺς ὀπαδοὺς μεταξὺ ἐκείνων πρὸς οὓς ἡ παραίνεσις ἀπευθύνεται καὶ θὰ καρποφορήσῃ τάχιστα.

Διότι εἶναι ἀναφαίρετον δικαίωμα τῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἀδικουμένων πληθυσμῶν, νὰ ὑπερασπίσωσι διὰ παντὸς τρόπου καὶ μέσου δικαιώματά των ἀπαράγραπτα τὰ ὁποῖα ἐσεβάσθησαν χιλιετηρίδες ὁλόκληροι καὶ τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ μιᾶς γενικωτέρας συγκροτήσεως τῶν προσφυγικῶν δυνάμεων.

Εἴμεθα εὐτυχεῖς πληροφορούμενοι ὅτι καίτοι ἀργά, συντελεῖται οὐχ' ἧττον κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας σοβαρὰ μεταξὺ τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου ζύμωσις πρὸς πραγματοποίησιν μιᾶς τοιαύτης ἀποφάσεως.

Καὶ θὰ εἴμεθα ἀκόμη εὐτυχέστεροι ἐὰν δυνηθῶμεν νὰ συμβάλωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην τῶν χειμαζομένων ἀδελφῶν μας, διαπιστοῦντες ἅπαξ ἔτι τοὺς ἰσχυροὺς δεσμοὺς οἵτινες ἥνωσαν ἀνέκαθεν τὴν «Σάλπιγγα» μετὰ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἤνωσαν ἔκπαλαι τοὺς Μικρασιάτας καὶ Λεσβίους.

ΕΝ ΖΗΤΗΜΑ,

σοβαρώτατα ἀπασχολῆσαν τόσον τὸν Λεσβιακὸν λαὸν ὅσον καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐλύθη τέλος συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῆς λογικῆς.

Πρόκειται διὰ τὴν ἐπιτραπεῖσαν ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐλαίου ἥτις μᾶς ἀνηγγέλθη χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ᾐσθάνθη ἀνακούφισιν πραγματικὴν ὁ Λεσβιακὸς λαός.

Ἀπομένει τώρα νὰ ἔλθουν εἰς φῶς αἱ λεπτομέρειαι τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ὁποίων θὰ πεισθῶμεν ἂν πράγματι ἡ ἄρσις τῆς ἀπαγορεύσεως εἶναι πραγματικὴ ἢ ἂν συνοδεύεται ὑπὸ τῶν συνήθων ἐν Ἑλλάδι διατυπώσεων, αἵτινες καθιστῶσι πᾶσαν τοιούτου εἴδους παραχώρησιν δῶρον ἄδωρον.

Μέχρι τῆς ἡμέρας λοιπὸν ἐκείνης συγκρατοῦμεν μέσα μας τὸν ἐνθουσιασμὸν ὃν θὰ προκαλεῖ καὶ εἰς ἡμᾶς ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Λέσβου, μία εὐνοϊκὴ λύσις ζητήματος τόσον σοβαροῦ ὅσον τὸ τῆς ἐλευθέρας ἐξαγωγῆς τοῦ ἐλαίου τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοσοῦτον καὶ δικαίως ἀπησχόλησεν ὅλους μας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Σάλπιγγος»

Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

Ἀρ. 227ε1 *ΑΘΗΝΑΙ, 18 Ἰανουαρίου ὥρα 1.15 . μ.*

ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ Η ΣΥΝΘΗΚΗ

Εἰς τὰς πρωϊνὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται τὸ κείμενον τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης.

ΜΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Β. ΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος ὑπέβαλεν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν διαμαρτυρίαν ἐπιμένων ὅπως ἐξαιρεθοῦν τῆς στρατεύσεως οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Ἴμβρου καὶ Τενέδου αἵτινες παραχωροῦνται εἰς τὴν Τουρκίαν.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΔΙΣΤΑΖΟΥΝ

Οἱ ἐν Λωζάνῃ Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι μελετοῦν τὴν ἀποδοχὴν ἢ τὴν ἀπόρριψιν τῆς Συνθήκης· Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως θεωρεῖται βέβαιον ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἐπιρρίψουν τὴν εὐθύνης εἰς τοὺς Συμμάχους.

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ

Οἱ «Ταϊμς» συμβουλεύουν τοὺς Τούρκους νὰ δεχθοῦν τὴν συνθήκην διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἀπομονωθοῦν, κινδυνεύοντες λόγῳ ἀκριβῶς της φιλίας των μὲ τοὺς Μπολσεβίκους.

Οἱ Τοῦρκοι, καταλήγουν οἱ «Ταϊμς», καλοῦνται νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, ἐφ' ὅσον οἱ Σύμμαχοι ἔφθασαν πλέον τὸ ἔσχατον ὅριον τῶν παραχωρήσεών των.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΠΙΜΕΝΕΙ

Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπιμένει εἰς τὸ ζήτημα τῆς Μουσσούλης καὶ τῶν ἐν τῇ Χερσονήσῳ τῆς Καλλιπόλεως τάφων.

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΥΠΕΓΡΑΦΗ

Ἡ σύμβασις περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν ὑπεγράφη χθές, θὰ ἐφαρμοσθῇ δὲ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΝ

Ὁ ἐν τῇ Συνδιασκέψει Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος Μοντάνια ἐδήλωσεν ὅτι τὴν ὑπογραφεῖσαν σύμβασιν περὶ ἀνταλλαγῆς θεωρεῖ προοίμιον τῆς εἰρήνης.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΚΩΡΖΟΝ ΑΝΑΧΩΡΕΙ

Ὁ Λόρδος Κῶρζον ἀναχωρεῖ τὴν Παρασκευὴν διὰ Λονδῖνον.

Μ. ΠΑΡΘΕΝΗΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Ἀρ. 42723 *ΑΘΗΝΑΙ 17 Ἰανουαρίου ὥρα 2 π. μ.*

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΘΑ ΑΠΟΡΡΙΨΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ

Βεβαιοῦται ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἀπορρίψουν τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐξωθήσουν τὰ πράγματα μέχρι ρήξεως.

Η ΜΟΣΣΟΥΛΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐν Παρισίοις ὁ Λόρδος Μπάλφουρ ἐξέθεσε τὴν Ἀγγλικὴν ἄποψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Μοσούλης.

Η ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΑΣΙΣ

Βεβαιοῦται, ὅτι οἱ Ἄγγλοι μετέφερον τὴν βάσιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ στρατιωτικῶν των δυνάμεων εἰς τὴν Κων)πολιν.

ΕΝΙΣΧΥΕΤΑΙ Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Συγχρόνως οἱ Ἄγγλοι ἐνισχύουν τὰς ἐν Μουσούλῃ στρατιωτικάς των δυνάμεις μετακαλοῦντες στρατεύματα ἐκ Βαγδάτης.

ΕΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Ἐλήφθη σήμερον μακρὸν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Λωζάνῃ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως κ. Πλαστῆρα ἐκθέτον τὰς μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου συνομιλίας του ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Ὁ Πλαστήρας ἀγγέλει συγχρόνως ὅτι ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

Ἀπεφασίσθη ὅπως διὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ φορολογίαν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας ληφθῇ ὡς βάσις ἡ ἀξία αὐτῶν κατὰ τὴν 1ην τρέχοντος μηνὸς Ἰανουαρίου.

ΠΑΡΘΕΝΗΣ

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑΤΑΓΩΝ

Ἀριθ. 37679

Στρατιωτικὴν Διοίκησιν Λέσβου

Ἐκπροθέσμως παρουσιαζόμενοι ἀνυπότακτοι καὶ λιποτάκται θὰ κατατάσσωνται καὶ διώκωνται ποινικῶς συμφώνως 277655 τῆς 13 παρελ. τη)νὸς Διαταγῆς μου.

Ὑπουργὸς ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Ἀριθ. 282 3478)15—1—23

Στρατιωτικὴν Διοίκησιν Λέσβου

Ἐπισπεύσατε τὴν ἐκδίκασιν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ἰδίως τοῦ κατόπιν νεωτέρου Νόμου λιποτακτῶν, οὗτινος ἐντέλλομαι αὐστηρὰν ἐφαρμογήν. Ἐπὶ οἱαδήποτε καταδίκῃ παρὰ Στρατοδικείου εἰς θάνατον θὰ ἐκτελῆται ἡ ποινὴ ἄνευ ἡμετέρας ἐγκρίσεως, ἀναφερομένης ἡμῖν ἐκτελέσεως.

Γενικὸν Στρατηγεῖον
ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Μυτιλήνη τῇ 17 Ἰανουαρίου 1923
Ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις Λέσβου
Ι. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΤΥΦΟΕΙΔΗΣ ΕΙΣ ΓΕΡΑΝ

Εἰς τὴν Γέραν ἐσημειώθη χθὲς κροῦσμα τυφοειδοῦς πυρετοῦ.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΛΑΤΟΣ

Κατόπιν τηλεγραφήματος τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ τιμὴ τοῦ ἅλατος ηὐξήθη κατὰ 10 λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον.

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἅμα τῇ καταβολῇ τοῦ προσφυγικοῦ ἐπιδόματος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου εἰς τοὺς ἀνὰ τὴν νῆσον πρόσφυγας θὰ ἀρχίσῃ καταβαλόμενον καὶ τὸ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου εἰς τοὺς ἐν τῇ πόλει τῆς Μυτιλήνης τοιούτους.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Τὰ ἐνταῦθα ἐπαγγελματικὰ Σωματεῖα ὅρισαν ἤδη εἰς τὴν Νομαρχίαν τοὺς ἀντιπροσώπους των οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελέσουν τὴν τοπικὴν ἐπιτροπὴν διατιμήσεως τροφίμων.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ

Ἡ ἐνταῦθα Ἀμερικανικὴ ἡ Ἐπιτροπὴ προσέφερεν εἰς τὸ «Ἄσυλον Παίδων» τὰ ἑξῆς 3 σακ. ζαχ. 2 σακ. μακαρόνια 27 σακ. φασόλ. 3 σακ. ὀρυζ. 9 κιβ. διμίσκηνα 1 βαρ. κακάου καὶ 200 κοτ. ἢ 6 κιβ. γάλακτος.

Τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ ἡ κ. τῆς Ἐφ. Ἐπιτροπῆς λαβοῦσαι γνῶσιν τῆς προσφορᾶς ταύτης, σπεύδουσι νὰ ἐκφράσωσι τὰς εὐχαριστίας των καὶ τὴν ἄπειρον, εὐγνωμοσύνην των διὰ τὸ ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐνδιαφέρον τῆς Ἐπιτροπῆς.

—

Οἱ κ. Δημήτριος καὶ Ἀριστείδης Σφυντίου ἀπέστειλαν εἰς τὸ Ἄσυλον δραχ. 200 εἰς μνήμην τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσαντος Παν. Σικελλαρίδου, μὲ ἐντολὴν νὰ διατεθῶσι διὰ τὸν ἱματισμὸν τῶν ὀρφανῶν.

Ἡ Ἐφ. Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει πολλὰς εὐχαριστίας.

ΤΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ

Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν οἰκημάτων τοῦ Φρουρίου προσέφερον οἱ κ. κ. Δ. Μαιμάρης δρ. 200, Εὐθ. Βουλαδάρη 200, Λάσπω Χ" Δήμου 250 καὶ ἀνώνυμος 1000.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

Ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Νομαρχίαν ὁ νεωστὶ διορισθεὶς Ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου κ. Δημ. Μπούμπουρας.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας διωρίσθη Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μεσοτόπου ὁ κ. Νικ. Εὐστρατιάδης.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΙΑΡΡΗΞΕΩΣ

Χθὲς περὶ ὥραν 5 π. μ. ἄγνωστοι διαρρήξαντες τὴν θύραν τοῦ Παντοπωλείου τῶν ἀδελφῶν Βικέλη καὶ Κομνηνοῦ, κειμένου ἐν τῇ Κεντρικῇ ἀγορᾷ, ἡτοιμάζοντο νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς αὐτοῦ, γενόμενοι ὅμως ἀντιληπτοὶ ὑπὸ τῶν διαβατῶν ἐτράπησαν εἰς φυγὴν χωρὶς οὐδὲν νὰ ἀποκομίσωσιν.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Εἰς τοὺς ἄγοντας σήμερον τὴν ὀνομαστικήν των ἑορτὴν ἀγαπητοὺς συναδέλφους κ. κ. Ἀθ. Νικολαΐδην καὶ Θάνον Νικολαΐδην, καθὼς καὶ εἰς τοὺς φίλους μας κ.κ. Ἀθ. Γκράβαλην, Διευθυντὴν τῆς «Σάλπιγγος», Θάνον Κιουμουρτζόγλου καὶ Ἀθαν. Βουγιούκαν εὐχόμεθα χρόνια πολλὰ καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ὀνείρων των.

Μ. Χατζηγρηγορίου καὶ
Σ. Συνόδης

Διπλωματοῦχοι χειροῦργοι ὀδοντοΐατροί

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸν φίλο γιατρὸ Εὐστράτιον Σαλατέλλη ἀνταλλάξαντα δακτύλιον ἀρραβῶνος μὲ τὴν Δ)δα Μίνα Σαπουντζάκη συγχαίρω θερμῶς. Π. Μ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΣΑΠΦΩ. Ἀπόψε Σουαρὲ δὲ Γκαλά, πανηγυρισμὸς μὲ νέα Νούμερα καὶ τραγουδάκια γλυκὰ ὑπὸ τῆς καλλιτέχνιδος Πίτσας Κρανιώτου καὶ «Τὸ Τέρας μὲ τὰ πράσινα μάτια» εἰς 5 μέρη.

Νέον Ζυθεστιατόριον

«ΤΑ ΤΕΛΩΝΙΑ»

ΦΩΤΙΟΥ Ε. ΠΙΓΓΟΥ καὶ Σια

Ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κ. Φώτιος Ε. Πίγγος ἤνοιξε τέλειον Ζυθεστιατόριον ἐν τῇ Κεμιδζῇ ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκονται πάντοτε πρώτης τάξεως φαγητὰ καὶ ποτὰ ἁγνά.

Μεζέδες ἄφθονοι τῆς ὥρας ἀ λὰ Πολίτα εὑρίσκονται ἐν τῷ ἀνωτέρω Ζυθεστιατορίῳ.

Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ νὰ πεισθῇ πάντα μερακλῆ. 3—6

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΙΠΠΕΙΟΥ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 22 Ἰανουαρίου λαμβάνουσι χώραν αἱ ἐκλογαὶ Γεωργικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱππείου καὶ καλοῦνται ἅπαντες οἱ δικαιούμενοι νὰ συμμετάσχωσιν εἰς αὐτὰς ὅπως προσέλθωσιν.

Ἐν Ἱππείῳ 17 Ἰανουαρίου 1923
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἱππείου
Μ. Μπούρας

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ***κ. Θρ. Ἐλευθεριάδου μετεφέρθη παραπλεύρως τῆς Λαϊκῆς Ἀγορᾶς καὶ ἄνωθεν τοῦ Καταστήματος Ι. Ἁγιομαυρίτου.*** 3—5

Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
Φαρμακοποιοῦ—Μικροβιολόγου
Πρώην βοηθοῦ ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ Ὑγιεινῆς καὶ Μικροβιολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

Ὁδὸς Κεντρικῆς Ἀγορᾶς παρὰ τὴν Ἐλαίων Σκάλαν.

Ἐξετάσεις οὔρων γενικαὶ (Χημικαὶ καὶ Μικροσκοπικαί), αἵματος, πτυέλων κ. λ. π.

Ἀντίδρασις Widal διὰ τύφον, παράτυφον κ. λ. π.

Ἀντίδρασις Wassermann διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς συφιλίδος.

Αὐτεμβόλια καὶ λοιποὶ κλινικαὶ μικροβιολογικαὶ ἔρευναι. 5—10

Εὐκαιρία

Παρερχομένης τῆς ἐποχῆς, εἰς τὸ Κατάστημα Π. ΠΑΓΑΝΑ πωλοῦνται **καπέλλα** γυναικεῖα τοῦ τελευταίου συρμοῦ καστόρια καὶ ὑλικὰ διὰ καπέλλα μὲ ἔκπτωσιν 40 ο)ο Ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι εὑρίσκονται καὶ ἅπαντα τὰ εἴδη πολυτελείας. 3—5